

För 60 år sedan kom den helige Josemaría till Rom

Den 23 juni är det 60 år sedan den helige Josemaría kom till Rom för att bosätta sig där. Det var i den Eviga Staden som han kunde arbeta på att finna den rätta juridiska formen för Opus Dei och därigenom påbörja Verkets expansion över hela världen.

2006-06-23

Det var år 1928 som den helige Josemaría Escrivá i Madrid av Gud mottog ingivelsen att grunda Opus Dei. Han började sprida budskapet om den universella kallelsen till helighet bland universitetsungdomar och arbetare. Efter andra världskriget kom han till insikt om tiden var inne för att sprida detta budskap också över hela världen, till alla de fem världsdelarna.

Denna uppgift, som var universell och därför katolsk, kunde bara utföras med utgångspunkt ifrån Rom, i påvens närhet, han som är Petrus efterträdare. Dessutom var det nödvändigt att vinna juridiskt erkännande av den Heliga Stolen för Opus Dei. Det var på grund av detta som Álvaro del Portillo hade flyttat till Rom några månader tidigare.

Innan han gick ombord på skeppet som skulle föra honom till Rom, förberedde den helige Josemaría sin

resa inför Vår Fru av fångarnas befrielse i Barcelona. Här nedan följer en kort redogörelse för resan.

Bön i Barcelona inför resan (*ur "Mina minnen" (Mis recuerdos) av José Orlandis. Ed. Rialp*)

Fredagen den 21 juni var den dag då den helige Josemaría anträdde sin resa på havet som hade Italien som mål. Fadern predikade en betraktelse för de av sina söner som var med honom.

Han började bönen med ett citat ur Matteus evangelium, aposteln Petrus ord efter att den rike unge mannen hade givit sig iväg bedrövad eftersom han inte hade varit generös nog för att motsvara Kristi kallelse. "Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?" Fadern sade också en annan sak under denna oförglömliga meditation. Han bad sina söner att de skulle vara ytterligt rädda om broderskapet och dem emellan och

se till att aldrig förlora den kärlek de hyste för varandra.

Tidigt på morgonen på avfärdsdagen begav sig den helige Josemaría tillsammans med några av oss till Vår Fru av fångarnas befrielses basilika och där anbefallde han sig som en son till Jungfru Maria och bad att hon särskilt skulle vaka över det viktiga ärendet som var hängande i Rom.

Resan till Rom ombord på skeppet J.J. Sister (ur *"Mina minnen"* (Mis recuerdos) av José Orlandis. Ed. Rialp)

Knappt hade vi lämnat Barcelonas pir bakom oss förrän vi började känna av förskräckliga krängningar i skeppet (...). Kanske det värsta med stormar på havet är att det verkar som om de aldrig upphör. Stormen vi upplevde under denna resa varade antagligen mellan 15 och 18 timmar – hela natten till den 22 juni och en stor del av morgonen.

Fadern (den helige Josemaría) mådde väldigt dåligt. Men han förlorade aldrig sitt goda humör och sin glädje. 'Fader', sade jag en gång till honom, 'bekymra dig inte eftersom vi nu befinner oss i Lyon-bukten och att havet här alltid är mycket upprört!' "Ser man på ... hur djävulen har ställt till det för oss i Lyon-bukten!", svarade han. "Det är tydligt att han inte alls önskar att vi skall komma fram till Rom!".

Och en gång när skeppet kråmade sig på vågorna och intog helt otroliga ställningar, sade han till mig i en skämtsam ton: "Pepe, det verkar som om vi kommer att återvända till Madrid förvandlade till fiskar!".

På grund av stormen blev de flera timmar försenade till Genuas hamn.

Ankomsten till Rom (*Ur "Opus Deis grundare" (El Fundador del Opus Dei, del 3)*)

Den 23 juni 1946 (...) närmade de sig i kvällskvisten Rom i en bil. När Fadern i skymningsljuset såg Petruskyrkans kupol avteckna sig mot orisonten, blev han mycket rörd och började be Trosbekännelsen med hög röst. Tanken på att han var i Rom, på hur viktigt det nuvarande ögonblicket var, som han så länge längtat efter, genomborrade hans sinne och förde med sig minnen från andra tider, från händelser för länge sedan eller nyligen. Han kunde inte riktigt tro att han verkligen hade kommit fram.

Den första natten i Vatikanens grannskap (*Ur ett tal hållet av biskop Javier Echevarría, 14/9 2005*)

Från den lilla terassen till ett hus som vette mot Piazza Città Leonina, och låg mycket nära Vatikanen, tillbringade Opus Deis grundare natten i bön. Han bad för kyrkan och för påven.

Det var en av hans livs största drömmar som höll på att gå i uppfyllelse: Att komma till Rom och få se påven, besöka aposteln Petrus grav och komma till den plats där dennes efterträdare, ”den ljuve Kristus här på jorden” (il dolce Cristo in terra), som han tyckte om att kalla påven, befann sig. Detta uttryck hade han lånat av Katarina av Siena som så beskrev påven.

Trots att han längtade så efter detta ögonblick lät han det gå flera dagar innan han trädde in i Petruskyrkan. Han ville på så sätt göra en liten men dock för honom betungande uppoffring inför Herren.

Den helige Josemarías bön inför aposteln Petrus under sin första dag i Rom (*Ur “Opus Deis grundare” (El Fundador del Opus Dei, del 3)*)

Några år senare skulle han uppmana sina söner att släppa fantasin fri för att försöka förstå den andliga

stämningen som rådde den där juninatten då han vakade hela natten nära påven. ”Tänk med vilken tillit jag bad för påven, under min allraförsta natt i Rom, där på terassen från vilken jag hade utsikt över den påvliga våningens fönster.” (...)

Från terassen, med blicken riktad mot de påvliga våningarna, på boningen som var Kristi ställföreträdares här på jorden, kom han gång på gång tillbaka till sin bön, till själva kärnan av den: *Ecce nos reliquimus omnia ...* (Se vi har lämnat allt, Matt. 19:27) Denna natt som förflöt i bön var början till Opus Deis verksamhet i Rom.